

HNÚŠŤANSKÝ HLAS

Kultúrno-spoločenský mesačník obyvateľov Hnúšte a okolia

ROČNÍK V / január 2009

Nech sa starosť všetka zruší a nech vládne pokoj v duši. Čo bolelo nech sa zhojí, čo tešilo nech sa zdvojí. Aby boli v novom roku, len slzy šťastia v každom oku! Všetko dobré v roku 2009 všetkým čitateľom našich novín žela redakcia Hnúšťanského hlasu.

Milí priatelia kultúry!

Vykročili sme do nového roku s prianím napraviť pokazené, zlepšiť urobené, potešiť smutných, udržať úsmev veselým. Ďakujeme všetkým, ktorí nám v minulom roku pomáhali, priaznivcom i kritikom, členom súborov i krúžkov, čitateľom, divákom i všetkým, malým, či veľkým, účinkujúcim. Všetkým, ktorým kultúra je blízka a prináša im radosť. Poprajme si v tomto roku veľa zaujímavých podujatí, mnoho dobrých kníh, úspešných vystúpení, kvalitných filmov. Ešte raz ďakujeme a tešíme sa na vašu podporu.

Kolektív Mestského kultúrneho strediska

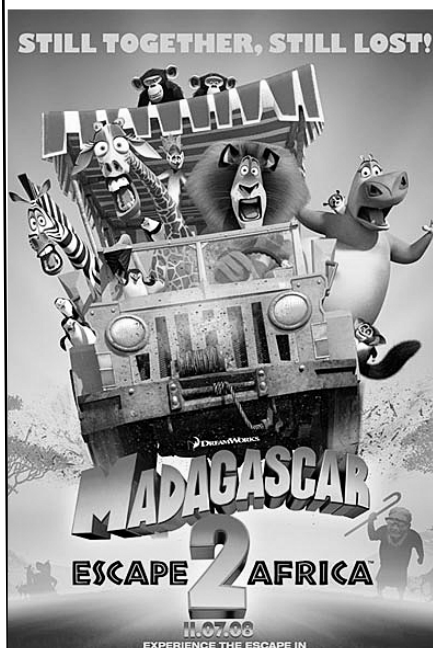
Z OBSAHU

Fotoprehľad najdôležitejších udalostí v meste v roku 2008 nájdete na strane 3.

Posledný historický náhľad do histórie hnúšťanského školstva môžete nájsť na strane 6. - 8.

Rumunská armáda vkročila do Hnúšte a oslobodzovala ako prvé vojsko naše mesto. Strana 4.

Hnúšťanský klub KICK-BOXU hľadá záujemcov o tento druh športu. Str. 12.

KINO RIMAVA
PONÚKA

rodinný snímok
MADAGASKAR
2

o newyorských
ZOO hviezdach.

Lev Alex,
hrošica Gloria,
či zebra Marta,
stratení
v africkej divočine
sa na vás tešia
v utorok
20. januára 2009
o 18.00 hodine!

STRANA Z HISTORICKÉHO KALENDÁRA

Pred 100 rokmi vyšla Kraskovi básnická zbierka Nox et solitudo
- vrchol novodobej slovenskej literatúry

Príslovečná skromnosť nedovolila inžinierovi Jánovi Bottovi vymyslieť ani básnický pseudonym. Svojim rodným priezviskom sa pod verše nikdy nepodpísal. A básnické meno Ivan Krasko? To mu vymyslel Svetozár Hurban Vajanský podľa názvu dediny Kraskovo, ktoré leží na dohodenie kameňom od básnikovho rodiska Lukovišť.

Jemný chlapec, ktorý si už ako dospelý pripomínal "malú viesku s dobrým rodným domom, šumnú lipu medosladkej vône" a celý rodný kraj i s dobrými ľuďmi. Tu v horách Slovenského rudohoria prežil svoju mladosť, rozvešanú po lieskových húšťavách, rozkvitnutých lúčinách, úrodných poliach, kým ho škola nevydrapila z objatia roztúlaného detstva.

Rád sa vracal späť, rád chodieval pod Konkovú, vrch na sever od Lukovišť. Odtiaľ je pekný pohľad na celé údolie, ktorým sa hadí potôčik. Tu rád ukazoval známym hrušku "zotletú zpolá", známu z básne Otcova roľa. Básnik Ivan Krasko bol teda bytosne spätý s rodným krajom. O dejinách Kraskova a Lukovišť napísal dokonca knihu, zaoberal sa zhromažďovaním materiálov o rodokmeni Bottovcov. "... Pri každej návšteve tejto svojej rodnej obce zvlhli mi oči, keď som vystúpil na role, na ktorých sa moji predkovia trápili otrockou prácou po šesť storočí. Tak zvlhli mi aj na jar roku 1910, na roli, ktorú otec bol práve zasial..."

Napísal málo, no povedal veľa. Vydal iba dve útle knižôčky básní, balád, sonetov, ktoré mu však zabezpečili nesmrteľnosť - Nox et solitudo / Noc a samota, vyšla práve pred sto rokmi. o tri roky neskôr vyšli jeho Verše (1912) a okrem toho napísal i niekoľko lyrických próz. Dielo skromné, ale o to významnejšie. Vyrástlo z domácich koreňov, no hĺbkou myšlienky a citu, jagavou formou a narušáním tradičných predstáv o národnej literatúre predstavuje jeho poézia vrchol novodobej literatúry.

V TOMTO DOMĚ ŽIL V LETECH
1912 - 1914
SLOVENSKÝ BÁSNÍK
IVAN KRASKO
VLASTNÍM JMÉNEM JÁN BOTTO
V NAŠEM KRAJI NAPSAL
BÁSNICKÉ SBÍRKY
NOX ET SOLITUDO A VERŠE

© Baže úbohých a ponížených...
z knihy majú sm... Z Národného kalendára vybral M.P.

Prehľad najdôležitejších udalostí v meste v roku 2008

* Rekonštrukcia fasády MsÚ

* Výmena plastových okien NsP

* Výstavba, otvorenie SM Tesco

* Výstavba kotolne na štiepku

* Vyčistenie koryta Rimavy

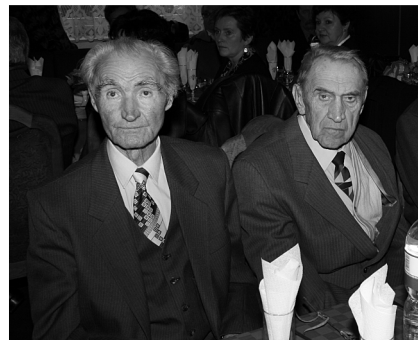
* Oprava vozovky ul. Hlavnej

* Otvorenie agentúry reg. rozvoja

* Návšteva premiéra SR

* 55. výročie Združenia ZPOZ

* Výstava diel ak. mal. V. Kaderu

* Spomienka na Jána Jasenku

* Storočná Juliana Krišková

23. januára vošli do Hnúšte ako prví vojaci Rumunskej armády

Už šesťdesiatu štvrtú zimu zažívame v oslobodenej Hnúšti. Ako predvoj Červenej armády do nášho mesta vošli oslobodzovacie vojenské oddiely Rumunskej armády, vojaci ktorých priniesli obeť za našu slobodu. Ich telesné pozostatky spočívajú vo vojenskom cintoríne vo Zvolene. Ďakujeme vám !

Mnohí sa čudujú pomenovaniu jednej z hnúšťanských ulíc, ulici Rumunskej armády. Je to preto, že ako prví, Hnúšťu oslobodzujúci, vojaci boli práve Rumuni. Začiatkom roku 1945 bola veľmi tuhá zima a celý kraj bol pokrytý snehom. Od 18. januára nemecké vojská húfne ustupovali Rimavskou dolinou. Vo fabrike bola výroba už dlhšiu dobu odstavená a jej pracovníci v snahe zachrániť priestory jednotlivých prevádzok ich označili nápismi: "Achtung, minen!" Tento ústup Nemcov vyvrcholil v dňoch 20. a 21. januára obrannou strelbou smerom na juh. V Hnúšti sa nemecký vojaci zastavili 22. januára a v ten deň bolo viackrát bubnované, aby všetci muži vo veku 16 do 60 rokov nastúpili na námestie, pod hrozbou trestu smrti. V noci nedali spať Hnúšťanom mohutné detonácie. To Nemci

vyhadzovali do povetria železničnú trať. Ústup Nemcov kryli dva tanky, ktoré stáli medzi ihriskom a starou meštiankou. Pri Rimave mali umiestnené guľomety a celú noc prerušovane pálili do doliny. Ráno o piatej hodine vystrelil aj nemecký tank a následne na to prišla strelba z automatických zbraní Rumunskej armády od Sinca. Pred početnou prevahou Nemci zavelili na ústup, stihli však sťažiť postup oslobodzujúcich vojsk vyhodnením mostov pri Tóvikove vyhni a za Mestským úradom. Opevnili sa nad Hačavou a mìnometnou paľbou ostreľovali Hnúšťu. Za rumunskými vojakmi prišli aj vojaci Červenej armády - 104. strelecký zbor generála Petru-šovského. Na nemecký obranný val páčila jedna čata ťažkých kanónových húfníc z priestoru záhrady bývalých štátnych lesov a druhá spod cintorína. Oddiel ľahkých húfníc páčil od želez-ničnej stanice. Tento sa neskôr presunul k hájovni na Mútniku. Jedna čata pojazdných raketometov, ľudovo nazývané "kaťuše" bola nasadená do palebnej pohotovosti za posledným domom pod cintorínom (popisné číslo 220) a druhá mala svoje postavenie na Skalici. Táto zahájila paľbu z dvoch kaťuš a po chvíli sa uskutočnil ústup nemeckých okupantov aj z priestorov od Hačavy. Hnúšťa bola oslobodená 23. januára

Zo spomienok pána Františka Broža, ktorý ich uverejnil v Gemerských zvestiach v roku 1985 vybral M.P.

Pohl'ad na vývoj hnúšťanských kočíkov

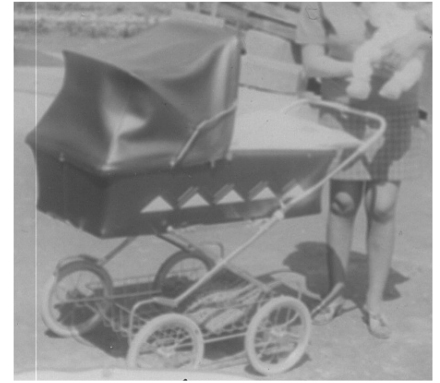
Pri triedení rodinného fotoalbumu sa mi náhodou do rúk dostalo niekoľko fotografií so spoločným námetom - detský hlboký kočík. Zaspomínajme si spoločne, v ktorom type sme sa vozili ako deti alebo ktorý sme tlačili ako rodičia. Aj pre pojazdné hniezdočko pohodlia batolaťa je ruka dizajnéra prítomná spoločne s dobou.

Na námestí v roku 1959. Pletený, farba slonovina, drevená rúčka.

Na bývalej Rimavskej ulici v roku 1966. Už bez blatníkov...

Na ulici Kotlišskej v roku 1973. Modrá koženka, biely vzor.

Na ulici 1. mája v roku 1977. Farba oranžová, veľké kolieska.

V Mariáške v roku 1984. Modrá farba, látkový poťah.

Na Nábřeží Rimavy 1989. Trojkombinácia, hnedý menčester.

Súčasný moderný, látkový, nápadito farebný, štvor, osem, či troj kolieskový ...

Stránku pripravil
Bc. Martin Pliešovský

Klikni si na www.hnusta.sk
...a si v obraze !

Hnúšťanské školstvo (VI.)

(Dokončenie z minulého čísla)

Keďže škola bola financovaná najmä z cirkevných peňazí, bola to práve cirkev, ktorá mala rozhodnúť o nástupcovi za Daniela Freňa. Do úvahy prichádzali dvaja kandidáti – P. Kocka a V. Hlôška. Nakoniec bol zvolený P. Kocka, no z neznámych príčin sa nakoniec svojho úradu neujal. Lenka Freňová bola vymenovaná za učiteľku Štátnej školy v Tisovci, kam aj nastúpila 14. decembra 1928. V škole tak opäť zostal len jeden učiteľ, Ľudovít Lašán, ktorý nastúpil na miesto V. Pála 1. októbra 1928.

V súvislosti s voľbou nového kantora, učiteľa a správcu školy v jednej osobe, vznikol medzi cirkvou a obcou veľký spor. Obec sa ďalej odmietala podieľať na spolufinancovaní školy s cirkvou nákladom 8600 korún, bez príspevku ktorého si cirkev nemohla dovoliť zamestnať troch učiteľov. Z tohoto dôvodu bola cirkev nútená previesť školu na obec s tou podmienkou, že si bude vydržiavať jedného učiteľa, ktorý bude zároveň aj správcom školy. Všetky výdavky na školu teda začala znášať obec a cirkvi dokonca platila nájomné za triedy vo výške 3000,- korún. A tak bola Evanjelická a.v. ľudová škola premenovaná na Obecnú ľudovú školu. Cirkevným učiteľom sa stal Koloman Kišfaludy, ktorý nastúpil 8. januára 1929. Na miesto Lenky Freňovej bola obecným výborom zvolená Alžbeta Dudová a učila prvú triedu s 57 žiakmi. Druhý a tretí ročník v druhej triede s 83 žiakmi učil Ľudovít Lašán a v tretej triede sa učili žiaci štvrtého až siedmeho ročníka v počte 61 žiakov a vyučoval ich, už spomínaný, Koloman Kišfaludy. Stále obsadenie učiteľského zboru však netrvalo dlho. Kvôli chorobe odišla učiteľka Alžbeta Dudová. Na výpomoc prišla jej sestra, Júlia Barciová, ktorá potom učila v prvej triede až do konca školského roka. Hektický školský rok predčasne ukončila epidémia, ktorá sa rozšírila medzi žiakmi. Lekár dal školu zatvoriť 14. júna 1929. Z tohoto dôvodu sa nekonala ani záverečná skúška z náboženstva. Vysvedčenia boli žiakom vydané až 2. júla. V tomto školskom roku mala škola len jednu absolventku – Elenu Kardošovú.

Školský život v Obcejnej ľudovej škole

Personálne problémy sa preniesli aj do nasledujúceho školského roka. Do štyroch tried školy bolo zapísaných spolu 252 žiakov. K dispozícii však boli len dvaja učitelia – Lašán učil v tretej triede a Kišfaludy striedal vyučovanie prvej a druhej triedy. Žiakov piateho až ôsmeho ročníka v štvrtej triede nemal kto učiť, a tak takmer celý september nechodili do školy. Tento fakt vyvolal medzi rodičmi značnú nespokojnosť. Na návrh inšpektora Jozefa Rohna prišiel do Hnúšte náhradný učiteľ, Ladislav Brener, maturant z Hrachova, ktorý prevzal vyučovanie v druhej triede a Kišfaludy striedavo učil prvú a štvrtú triedu.

Pred starou meštianskou školou, bývalým slúžnovským úradom v Hnúšti

Do análov školskej kroniky sa dostala aj jedna úsmevná historka „blúdneho učiteľa“ Karola Mittelholzera. Pri svojich potulkách po Slovensku prišiel do Hnúšte a istý čas vyučoval v spomínanej štvrtej triede. „Bol riadne kvalifikovaný učiteľom. Mladík 27-28 ročný, pochádzajúci z Modry. Prívčas zahryzol tisícchuťové jablčko života, ktoré ho zviedlo k tuláctvu. Od (novembra 1929) zajatia stáleho miesta, žil tu svojím individuálne pestrým životom. K dodržaniu poriadku vyučovania bol

dost' korektným. Lež jarné lúče prebudili v ňom opäť tuláctvo. Zásobený mesačným platom zmizol 1. mája bez stopy. Zanechal len trapný moment nasledujúceho dňa, keď deti túlavo vracajúc sa domov v trpkosti hádzali svoje srdcia na zem ako zmäknuté skaly, v zahanbení oznamujúc každému: Sme siroty!“

V učiteľskom zbore sa ešte do konca školského roka udiali dve zmeny. Na miesto Mittelholzera prišiel z Rimavskej Soboty Vojtech Horváth, ktorý nedokončil štúdium práva a osoba pomocného učiteľa bola nahradená riadnym učiteľom, ktorým bol Ondrej Štefko, rodák z Hnúšte.

Stabilizovať učiteľský zbor sa podarilo v školskom roku 1930/1931. K spomínaným učiteľom. Kišfaludymu, Lašánovi a Štefkovi pribudol 29. júla Michal Lumnitzer. Ženské ručné práce vyučovala Margita Zacharová, nekvalifikovaná výpomocná učiteľka. Evanjelické náboženstvo vyučoval, okrem Lašana a Kišfaludyho, aj evanjelický farár Gustáv Sklenka. Katolícke náboženstvo učil kaplán Vojtech Petrovský. V tomto školskom roku vypracovali učители pre školu učebné osnovy, podľa Jelinkových učebných osnov. Tieto boli prispôbené miestnym pomerom a rozvrhy hodín boli schválené školským inšpektorátom v Tisovci.

Štúdiom historickým prameňov sme zistili, že

Slovenskej a tiež ako kinematografický dozorca. Ondrej Štefko sa popri práci v Sokole, venoval tiež hasičskému združeniu, režíroval detské divadelné predstavenia a viedol spevokol Robotníckej telocvičnej jednoty, a zároveň bol katolíckym kaplánom. Ľudovít Lašán viedol združenie evanjelickej mládeže, prispieval do časopisu Gemer Malohontu básňami a článkami a zastupoval kantora.

Keďže všetci hnúšťanskí učители boli v tom čase spoločensky veľmi aktívni a ležalo im na srdci aj ďalšie vzdelávanie hnúšťanských detí, rozhodli sa iniciovať založenie meštianskej školy. Z tohoto dôvodu, v dňoch 10. – 19. marca 1931 vycestoval Michal Lumnitzer až do Prahy na ministerstvo školstva a ministerstvo financií pre udelenie povolenia na zriadenie meštianky. Spolu s ním sa tejto cesty zúčastnil aj Miroslav Schön, vtedajší kurátor školy. Prijal ich tak minister školstva Dérer, ako aj osobný tajomník ministra financií Vlasák, ministerský rada Buzko a generálny tajomník Šebo, ktorý celú záležitosť predniesol ministrovi Benešovi. Od všetkých zainteresovaných dostali prísľub pomoci a pridelenia štátnej subvencie.

Štátna meštianska škola

V roku 1933 sa vytvorili prvé podmienky pre úplné základné vzdelanie hnúšťanskej mládeže.

1. septembra 1933 tu bola založená štátna meštianska škola. Od tohoto dátumu tak zanikla piata trieda obecnej ľudovej školy, ktorá vznikla len rok predtým. Meštianku tvorili dve triedy. Za riaditeľa bol vymenovaný Štefan Bobro, kokavský rodák. Učiteľmi boli Ondrej Sudor, Ondrej Štefko – učители z obecnej ľudovej školy a indus-

učители Obecnej ľudovej školy boli aktívni aj v rôznych iných oblastiach kultúrneho a spoločenského života. Napr. Michal Lumnitzer pracoval v Sokole, v osvetovom zbore Matice

trialska učiteľka Anna Wágnerová.

V prvých rokoch svojej existencie meštianska škola prežívala značné ťažkosti. Bola umiestnená v nevyhovujúcich priestoroch bývalého

V prvých rokoch svojej existencie meštianska škola prežívala značné ťažkosti. Bola umiestnená v nevyhovujúcich priestoroch bývalého „služnovského úradu“, ktorý bol na tento účel prestavaný. Išlo o starú, mokrú, plesňou napáchnutú budovu, postavenú v časech rakúsko-uhorskej monarchie. Po zániku pôvodnej inštitúcie boli v tejto budove zriadené malé byty, ktoré sa neskôr prebudovali na dve triedy. Bola tu tiež zriadená zborovňa. Keďže náklady na zriadenie meštianskej školy, napriek prísľubom z ministerstva školstva a financií, nakoniec musela znášať obec, aj obecná ľudová škola bola nútená vzdať sa niektorých položiek zo svojho rozpočtu v prospech meštianky. Okrem financií však poskytla meštianskej škole i zariadenie, ktorým bola pôvodne vybavená piata a šiesta trieda. Meštianska škola zaznamenala rozvoj na konci tridsiatych rokov, po obsadení južného Slovenska horthyovcami. Hnúšťa sa stala v tom čase sídlom okresu. Do meštianskej školy v Hnúšti začali chodiť deti od Čerenčian, Pokoradze a z gemerských vrškov. V okrese boli len tri meštianske školy, a to v Hnúšti, Tisovci a Kokave nad Rimavicou. Hnúšťanská meštianska škola mala už v tomto období osem tried – štyri triedy dievčenských a štyri chlapčenských. Keďže nebolo dostatok učebných priestorov, zaviedlo sa striedavé vyučovanie. Nedostatok učebných priestorov sa musel vyriešiť novostavbou školskej budovy. Prípravné práce na novostavbe školy boli veľmi zdĺhavé. Táto nová budova bola dostavaná rok po skončení II. svetovej vojny.

Učiteľský zbor meštianskej školy bol v prvých jedenástich rokoch pomerne stabilizovaný. Zmena vo vedení školy nastala v roku 1938, keď bol prvý riaditeľ tejto školy preložený a na jeho miesto bol ustanovený učiteľ z tisovskej školy Gejza Bálint, rodák zo Zvolena. V tejto škole učili tiež učitelia Ľudo Lašán, Štefan Pasiar, Ján Miklo, Július Polóni, Michal Hrnčiar, Ladislav Fabian a Ján Števko.

Sedia zľava: Gustáv Sklenka - evanjelický farár,
 Oľga Hrivnáková-Prandlová, Michal Lumnitzer.
 Stoja zľava: Viliam Bernáth, Pavel Stano,
 Ľudovít Hruboš - rím. katolícky kaplán,
 Viliam Stolar.

Správca školy, učiteľ Michal Lumnitzer s deťmi
 prvej triedy v školskom roku 1931-32.
 V druhom rade zľava piaty stojí Ján Valach.

Nástup žiakov pred starou budovou školy, ktorú
 využili na vyučovanie aj pri prestavbe školy.
 Do novej školy nastúpili 24.mája 1945.

Kam sa podelo paintballové ihrisko ?

V istú nedeľu, konkrétne 16. septembra 2007 s veľkou pompou, otvárali členovia istého občianskeho združenia v Hnúšti pod družstevnými objektami ihrisko pre militantnú zábavu nazvanú paintball - farbiace guľičky. Určite si každý vie predstaviť dve, či viac akože znepriatelených strán, ktoré proti sebe bojujú so špeciálnou zbraňou vystreľujúcou guľičky, ktoré zfarbia nepriateľa pri zásahu a z boja je vyradený. Občianske združenie, píše sa v 3. čísle občasnika Rimavská dolina, postavilo paintballové ihrisko a možno sa to nezdá, ale aj tak sa dá podporiť cestovný ruch. Iste by boli tieto slová pravdou. No ani nie po roku priestory ihriska vyzerajú presne tak ako vyzerali pôvodne: zničené, zdemolované, zarastené... Sklamaní sponzori, návštevníci mesta, možno i samotní aktéri tejto myšlienky. Avšak tento druh zábavy sa so zničeným ihriskom nevytratil, žije ďalej. Utiahol sa 6 km na východ od mesta, do priestorov ruín bývalého rekreačného strediska Brezina, patriaceho istej súkromnej chemickej firme. Jasné, že nie sú z toho nadšení, presne tak ako členovia poľovníckeho združenia revíru Polom. Brezinou prechádza turistická trasa, ktorá je súčasťou "Cesty lásky", cesty Muránskej Venuše. Je značená turistickými značkami a orientačnými šípkami, práve pre turistov, ktorí chcú absolvovať pešiu túru hrebeňami Slovenského rudohoria. No prečo by im nemali sťažiť orientáciu práve ľudia, ktorí majú plné ústa cestovného ruchu? Pofarbené orientačné značky patriace Klubu slovenských turistov dávajú čosi tušiť o prázdnych slovách vedenia tohto združenia...

Paintballové ihrisko v lete 2008

mapo, foto J.P.

Kreatívni pedagógovia na Nábřeží Rimavy

Už pred niekoľkými rokmi si pani učiteľka a pán učiteľ z prvého stupňa ZŠ Nábřeží Rimavy namaľovali ponad dvere tried mesiace kalendárneho roka v symbolickej charakteristike. V súčasnosti nápad spestriť obyčajný kút schodiska ich priviedol do realizácie pestrofarebnej záhrady, ktorá príjemnou skladbou spestruje žiakom základnej školy ich pobyt v tomto zariadení. "Úprava schodiska má tri významy: estetický význam, ktorý spríjemňuje deťom pobyt v škole, ochranu náteru na stene a zábradlie, čo znázorňuje plot, za ktorým je záhrada a deti to tak aj vnímajú" - povedala pre Echoviny.sk riaditeľka školy na Nábřeží Rimavy Mgr. Eva Fabová. Ako pokračovala, učiteľský zbor sa aj v budúcnosti bude snažiť v týchto aktivitách pokračovať a naďalej spríjemňovať žiakom pobyt v škole.

V jesennom období sme si všimli pána učiteľa Belica pri úprave náteru oplotenia školského dvora, ktorý čaká na lepšie počasie, aby ho mohol dokončiť. Grafický návrh poskytla výtvarníčka Mgr. Anna Černáková.

Obyčajný priestor schodiska sa premenil na farebnú záhradu.

Vhodne tak doplnila okolie kartónového domčeka s motýľou lúkou.

Uverejnené so súhlasom portálu Echoviny.sk

Foto: Pavel Marko

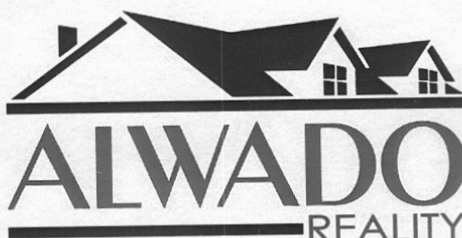
Otvorené denne
6:00–21:00

- každý deň čerstvé ovocie a zelenina
- chutné pečivo pečené viackrát denne
- automatický výkup fliaš
- platba eurom

S nami ušetríte

TESCO
supermarket
Hnúšťa

POTREBUJETE PREDATĚ rodinný dom, chalupu, chatu, byt, pozemok, záhradu? Radi vám pomôžeme!

Realitná činnosť
kúpa, predaj, prenájom nehnuteľností
domy, byty, chaty, pozemky, garáže, záhrady

Mobil: 0904 504 504,
E-mail: alwado@alwado-reality.sk, www.alwado-reality.sk

Kancelária: ulica Hlavná 378, 981 01 Hnúšťa (v budove MsBP vo dvore)

Hnúšťan pri zápise do knihy rekordov

Dlhoročný člen Fitness Clubu Hnúšť'a, jeden z jeho kvalifikovaných trénerov a víťaz univerzitných fitness silových súťaží minulých rokov. Ing. Ján Bábel, ktorý je t.č. na doktorantskom štúdiu na Žilinskej univerzite, sa počas druhého decembrového víkendu v minulom roku kvalifikoval do stovky silných mužov, ktorí v Žiline súťažili o zápis do Guinesovej knihy. Snahou týchto športovcov bolo non-stop systémom (noc a deň) v permanentných opakovaných nástupoch počas 24 hodín vykonávať opakované súpažné tlaky v ľahu na vodorovnej lavičke s olympijskou činkou o hmotnosti 50 kg. Počet opakovaní v každej sérii na činku až do zlyhania! Dialo sa to za pozornosti televíznych kamier a mimoriadneho záujmu verejnosti o tento silovo-vytrvalostný maratón. Náš športovec počas dvadsiatich štyroch hodín v súčte 64 sérií zacvičil 1 419 opakovaní! Celkovo tak nadvíhal neuveriteľných 70 950 kilogramov - slovom sedemdesiat tisíc deväť sto päťdesiat!!! Svojim vytrvalostným, mimoriadne a extrémne vyčerpávajúcim maratónskym a hodnotným výkonom prispel k zápisu do Guinesovej knihy rekordov! Aktívna účasť nášho kulturistu v tejto súťaži je prvou spoluparticipáciou občana nášho mesta pri zápise rekordu tejto knihy. Takže o skvelý čin a jedinečnú reprezentáciu klubu a mesta Hnúšť'a sa zaslúžil náš mladý športovec Ing. JÁN BÁBEL, ktorému aj touto cestou gratulujeme a ďakujeme!

Jaroslav Benčík, prezident Fitness Clubu Hnúšť'a

PRIJÍMAME ZÁUJEMCOV - VOLAJ 0904 909 450

Hnúšťanský hlas

Vydáva Mesto Hnúšť'a

Redakcia: MsKS

Rumunskej armády 195

981 01 HNÚŠŤA

náklad 300 ks

phone: 047 / 542 23 84

fax: 047 / 542 32 52

email: msks@hnusta.org

web: www.hnusta.sk

Hnúšťanský hlas

kultúrno- spoločenský mesačník obyvateľov mesta Hnúšť'a a okolia.

Redakčná rada:

Zodpovedný:

Jaroslav Piliarik

Členovia:

Bc. Martin Pliešovský

Ing. Anna Tóbičková

Mária Kvetková

Hilda Ginisová

Ing. Oľga Maciaková

Mgr. Marta Vargová

Milan Kušpál - fotograf

Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky.

Nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciam.

Neprešlo jazykovou úpravou.

Dizajn: Scribus comp

Tlač: Reality Print
Rimavská Sobota